

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318204154
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8318204154.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a Mgr. Miloša Koleka v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: C. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXXX/X, XXX XX Q., o zaplatenie sumy 143,74 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 7Csp 112/2018-101 zo dňa 07.03.2019 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Humenné č.k. 7Csp 112/2018-153 zo dňa 28.2.2020 vo výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol: „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 49,02 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 10,- eur od 27.10.2015 do zaplatenia, zo sumy 10,- eur od 26.11.2015 do zaplatenia, zo sumy 10,- eur od 29.12.2015 do zaplatenia, zo sumy 10,- eur od 26.1.2016 do zaplatenia, zo sumy 9,02 eur od 26.2.2016 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu vo zvyšnej časti zamietla.

Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

Rozhodol tak o uplatnenom nároku žalobcu na úhradu sumy 143,74 eur s 5,05 % úrokom z omeškania zo sumy 10 eur od 27.10.2015 do zaplatenia, zo sumy 10 eur od 26.11.2015 do zaplatenia, zo sumy 10 eur od 29.12.2015 do zaplatenia, zo sumy 10 eur od 26.1.2016 do zaplatenia a zo sumy 9,02 eur od 26.2.2016 do zaplatenia.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 44 ods. 1, § 43 os. 1 písm. a), § 43 ods. 12 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, § 37 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3, § 53 ods. 4 písm. k), § 53 ods. 5, § 54 ods. 1 a 2, § 544 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

V odôvodnení uviedol, že právny predchodca žalobcu obchodná spoločnosť Slovak Telekom, a.s. a žalovaný uzavreli dňa 04.09.2015 zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej právny predchodca žalobcu sa zaviazal poskytovať žalovanému SIM kartu. Žalovaný uzatvoril s pôvodným veriteľom aj Dodatok k Zmluve o poskytovaní verejných služieb (ďalej len „dodatok“), ktorého predmetom dojednanie balíka služieb „Happy XL volania NAJ SIM“ a žalovaný sa na jeho základe zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov a počas nej si riadne a včas plniť zmluvné povinnosti.

Nárok žalobcu uznal za dôvodný v rozsahu 49,02 eur. Pôvodný veriteľ vystavil žalovanému za poskytnuté služby faktúru č. 7508795616 zo dňa 08.10.2015 za obdobie od 08.09.2015 do 07.10.2015 vo výške

10,- eur splatnú dňa 27.07.2015, ktorou si vyúčtoval iba dohodnutú cenu poskytnutých služieb, faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.11.2015 za obdobie od 08.10.2015 do 07.11.2015 vo výške 14,99 eur splatnú dňa 25.11.2015, ktorou si vyúčtoval dohodnutú cenu poskytnutých služieb vo výške 10,- eur a sumu 4,99 eur ako poplatok za upomienku, z ktorej sumy si žalobca v konaní uplatňuje iba sumu 10,- eur, faktúru č. 7510724457 zo dňa 08.12.2015 za obdobie od 08.11.2015 do 07.12.2015 vo výške 34,79 eur splatnú dňa 28.12.2015, ktorou si vyúčtoval dohodnutú cenu poskytnutých služieb vo výške 10,- eur a sumu 4,99 eur, čo predstavuje poplatok za upomienku a sumu 16,50 eur - poplatok za obmedzenie služby, z ktorej sumy si žalobca v konaní uplatňuje iba sumu 10,- eur, faktúru č. 7600116146 zo dňa 08.01.2016 za obdobie od 08.12.2015 do 07.12.2016 vo výške 14,99 eur splatnú dňa 25.01.2016, ktorou si vyúčtoval dohodnutú cenu poskytnutých služieb vo výške 10,- eur a sumu 4,99 eur, čo predstavuje poplatok za upomienku, z ktorej faktúry si žalobca uplatňuje iba cenu poskytnutých služieb vo výške 10,- eur, faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.02.2016 za obdobie od 08.01.2016 do 07.02.2016 vo výške 28,82 eur splatnú dňa 25.02.2016, ktorou si vyúčtoval dohodnutú cenu poskytnutých služieb vo výške 9,02 eur a sumu 16,50 eur, čo predstavuje poplatok za prerušenie služby, z ktorej faktúry si žalobca uplatňuje iba cenu poskytnutých služieb vo výške 9,02 eur. Žalovaný tieto faktúry neuhradil a pôvodný veriteľ následne pohľadávku z faktúr postúpil na žalobcu. Preto súd žalobe v časti o zaplatenie 49,02 eur vyhovel.

Vo zvyšnej časti, pokiaľ ide o nárok na zmluvnú pokutu vo výške 94,72 eur súd žalobu zamietol. Žalobca si uplatnil nárok na zmluvnú pokutu podľa bodu 2 dodatku z dôvodu, že zo strany pôvodného veriteľa došlo k prerušeniu poskytovania služieb, keďže žalovaný riadne a včas neuhradil cenu poskytnutých služieb. Zmluvná pokuta je súčasťou formulárových všeobecných zmlúv a nebola individuálne dojednaná. Jej dojednanie spôsobuje nerovnováhu právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Samotná výška zmluvnej pokuty je neprimerane vysokou sankciou za nesplnenie povinností, ku ktorým sa zaplatenie zmluvnej pokuty dojednálo. Zmluvná pokuta dojednaná pre prípad nezaplatenia ceny za poskytnuté služby, výšku pohľadávky takto vzniknutej vôbec nezohľadňuje. Dojednanie zmluvnej pokuty nezohľadňujúce výšku pohľadávky vzniknutej porušením záväzku a viažúce sa iba na moment porušenia povinnosti predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko výrazne znevýhodňuje spotrebiteľa a dodávateľovi umožňuje uplatniť si voči spotrebiteľovi zmluvnú pokutu v neprimeranej výške.

O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a priznal strane nárok na náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu. Úspešnejšiemu žalovanému však v súvislosti s konaním žiadne trovy nevznikli, preto mu ich náhradu nepriznal.

2. Proti rozsudku, a to proti zamietavému výroku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. V prvom rade namietal, že vo veci nebolo nariadené pojednávanie, žalobca nemal možnosť vyjadriť sa k spornej zmluvnej pokute, čím došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý súdny proces. Navyše žalovaný bol v konaní pasívny a predmetné dojednanie o zmluvnej pokute nerozporoval. Ďalej namietal, že právny predchodca žalobcu a žalovaný si dohodli zabezpečovací inštitút zmluvnej pokuty pre prípad porušenia záväzku viazanosti, ktorý je definovaný v bode 2. Dodatku, a ktorý okrem iného podľa písm. c) tohto odseku je: nezaplatenie ceny za poskytnuté služby účastníkom do 45 dní po splatnosti, na základe ktorého vznikne podniku právo na odstúpenie od Zmluvy. Záväzok účastníka riadne a včas platiť cenu za poskytovanie služieb je definovaný aj v ods. 1 písm. b) Dodatku. Žalovaný sa dostal do omeškania s platením faktúr za služby poskytované právnym predchodcom žalobcu, čo je zrejmé aj z uplatneného nároku, ktorého prevažnú časť predstavujú neuhradené faktúry za poskytnuté služby. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný porušil svoje povinnosti poskytnúť žalobcovi zmluvné dohodnuté protiplnenie, t.j. neuhrádzal faktúry vystavené za poskytnuté služby riadne a včas. Zároveň žalovaný uvedenú skutočnosť nijakým spôsobom nerozporoval a ani nepreukázal. Súd však toto porušenie zmluvných povinností vôbec nezohľadnil. Odôvodnenie napadnutého rozsudku absolútne nereflektuje požiadavku ust. § 53 ods. 12 Občianskeho zákonníka. Spôsob, akým došlo medzi stranami k dohode o zmluvnej pokute, je individuálne dojednanie zmluvnej pokuty, a to práve s ohľadom na to, že žalovaný mal možnosť vybrať si mobilný telefón a k tomu poskytovanú službu zo širokej škály ponúkaných tovarov a služieb, k čomu je logicky napočítaná suma zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta totiž predstavuje paušalizovanú náhradu škody, ktorá pôvodnému veriteľovi vznikla v dôsledku nesplnenia záväzku žalovaného zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu. Škoda pozostáva z ceny telefónu a sumy, ktorá pôvodnému veriteľovi vznikla v dôsledku poskytnutia iných služieb za akciové ceny práve s ohľadom na dobu viazanosti. Základ výšky zmluvnej pokuty uvedený v zmluve, resp. v Dodatku, ktorý v závislosti od počtu dní omeškania klesá, teda zohľadňuje zľavnenú cenu a v prípade predčasného ukončenia zmluvného vzťahu v dôsledku porušenia povinností zabezpečiť návratnosť prostriedkov investovaných právnym predchodcom žalobcu do poskytnutej zľavy. Zároveň treba zdôrazniť, že žalovanému bola

vyúčtovaná zmluvná pokuta v zníženej výške 94,72 €, so zohľadnením počtu dní, ktoré uplynuli z doby viazanosti. Zmluvná pokuta bola v Dodatku vyjadrená degresívnym spôsobom. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil tak, že vyhovie žalobe o zaplatenie 94,72 €, resp. ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 470 ods. 1 a 2 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak si strany dohodnú pre prípad porušenia zmluvných povinností zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, povinný pokutu zaplatiť, i keď oprávnenému účastníkovi porušením povinností nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu je možné dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo spôsob jej určenia.

Podľa článku 6 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzavretých so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzne pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

5. Oboznámením sa s obsahom spisu, odôvodnením napadnutého rozhodnutia, zisteným skutkovým stavom, ako aj právnym posúdením uplatneného nároku, odvolací súd konštatuje, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvej inštancie. Predmetom odvolacieho konania bol zamietavý výrok týkajúci sa nepriznania zmluvnej pokuty dojedanej v dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu (Slovak Telekom a.s.) a žalovaným dňa 08.09.2018.

V predmetnej veci nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces a v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/87/2019 zo dňa 28.11.2019, v ktorom skonštatoval: „Právne bezvýznamný je poukaz žalobcu na odňatie možnosti vyjadriť sa k otázke, ktorá bola vyhodnotená súdom ako sporná v dôsledku nenariadenia pojednávania podľa ust. § 297 CSP. Uvedené ustanovenie aj v prípade spotrebiteľských sporov umožňuje súdu vec prejednať aj bez nariadenia pojednávania, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur. Tieto zákonné podmienky bez akýchkoľvek pochybností splnené boli. Hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšovala 1.000,- eur, rovnako spornými neboli ani skutkové tvrdenia strán vo vzťahu k dojednaniu zmluvnej pokuty. Či takéto dojednanie zmluvnej pokuty predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku alebo nie, už nie je otázka skutkových tvrdení strán, ale otázka právneho posúdenia veci. Ide pritom o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci vzhľadom na to, že v obdobných právnych veciach týkajúcich sa zmluvných pokút súdy už opakovane rozhodli o ich neprijateľnosti v dodatkoch k zmluvám o pripojení, a to aj vo vzťahu k degresívnej zmluvnej pokute.“

V danom prípade, ako to vyplýva z obsahu spisu, medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená štandardná formulárová spotrebiteľská zmluva. Uvedené je dôvodom k tomu, aby súdnej kontrole boli podrobené aj zmluvné dojednania majúce charakter podmienok spôsobujúcich značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Pri tom

by nemali byť žiadne pochybnosti o tom, že spotrebiteľ je slabšou zmluvnou stranou, či už z dôvodu neinformovanosti alebo vyjednávacej pozície pri pokuse dosiahnuť zmenu už vopred naformulovanej zmluvy.

Základnou črtou spotrebiteľskej zmluvy je to, že je pre spotrebiteľa vopred pripravená a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Zmluva o poskytovaní verejných služieb a jej dodatok túto charakteristiku spĺňajú. Ich súčasťou boli bez akýchkoľvek pochybností zmluvné dojednania majúce charakter všeobecných obchodných podmienok, ktoré žalovaný ovplyvniť nemohol, nakoľko boli už vopred pripravené pre veľký počet spotrebiteľov.

Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ukladá členským štátom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol viazaný nekalými podmienkami a zväziť, či spotrebiteľská zmluva obsahujúca nekalé podmienky obstoje ako celok. Súdny dvor dokonca považuje ochranu spotrebiteľa podľa čl. 6 Smernice za tak významnú, že sa má klásť principiálne na roveň vnútroštátnym pravidlám verejného poriadku, a to v záujme vyššej kvality života.

6. Odvolacie námietky týkajúce sa nesprávnych skutkových zistení vrátane nesprávneho právneho posúdenia nepovažoval za dôvodné. Súd prvej inštancie náležite posudzoval právny vzťah ako vzťah spotrebiteľský.

Dojednanie zmluvnej pokuty v dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb, ktorej výška sa odvíjala od výšky benefitov poskytnutých žalovanej a patrila za porušenie konkrétne vymenovaných zmluvných povinností (čl. 2 dodatku - a) výpoveď zmluvy účastníkom, ak výpovedná lehota uplynie počas dojednanej doby viazanosti, b) žiadosť účastníka o prenesenie telefónneho čísla k inému podniku, ak v dôsledku tejto žiadosti dôjde k ukončeniu zmluvy počas dojednanej doby viazanosti, c) nezaplatenie ceny poskytnutých služieb účastníkom do 45 dní po splatnosti, na základe ktorého vznikne podniku právo na odstúpenie od zmluvy), spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie zmluvnej pokuty postihujúce rôzne porušenia povinností zo strany spotrebiteľa je neakceptovateľné. Na tom nemení nič ani fakt, že žalobca sa snažil pri zmluvnej pokute zohľadniť časový aspekt porušenia zmluvných povinností.

Paušálne dojednanie zmluvnej pokuty umožňujúce zníženie výšky zmluvnej pokuty, ktoré vôbec nezohľadňuje intenzitu a význam toho-ktorého porušenia povinností a ani výšku dlhu spotrebiteľa vzniknutého porušením záväzku predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko výrazne znevýhodňuje spotrebiteľa a dodávateľovi umožňuje aj pri menej významnom porušení povinností uplatniť si voči spotrebiteľovi zmluvnú pokutu.

Zmluvná pokuta je viazaná na porušenie konkrétnych povinností a nemá súvis s poskytnutými benefitmi. Je tiež právne bezvýznamné tvrdenie žalobcu, že žalovaný mal možnosť vybrať si mobilný telefón a k tomu poskytovanú službu. Skutočnosť, že žalovaný mal možnosť výberu produktu nezakladá individuálnosť dojednania o zmluvnej pokute. Žalobca totiž sám stanovil celé znenie dojednania o zmluvnej pokute, jej výšku a podmienky vzniku nároku, a toto dojednanie žalovaný nemohol ovplyvniť. V predmetnom prípade sa nejedná o individuálne dojednanie zmluvnej podmienky, ale o formulárovú spotrebiteľskú zmluvu. Opak žalobca v konaní nepreukázal.

Pokiaľ žalobca namietal, že súd prvej inštancie sa nedostatočne zaoberal porušením zmluvných povinností žalovaným, k tomuto odvolací súd uvádza, že ne/prijateľnosť zmluvnej podmienky sa posudzuje vzhľadom na jej znenie, spôsob kontraktácie, konzekvencie, ktoré je objektívne spôsobilá vyvolať, bez ohľadu na to, či k uplatneniu zmluvnej podmienky reálne dôjde. Preto konkrétne okolnosti prípadu, spôsob porušenia zmluvných povinností žalovaným, výška žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty nemajú vplyv na záver o neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

Dojednaná zmluvná pokuta je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je neplatná. Z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniklo žalobcovi právo na plnenie a žalovanému povinnosť plniť.

7. Pokiaľ žalobca namietal, že prvoinstančný súd na nariadenom pojednávaní mal informovať strany sporu podľa § 181 ods. 2 CSP, táto povinnosť nevyplýva pri konaniach, kde sú splnené podmienky, že súd môže rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. Tak ustanovenie § 181 ods. 2 CSP procesne súd naplní rozhodnutím o žalobe, kde aj v tomto prípade určil, ktoré skutkové tvrdenia považoval za nesporné, vyhodnotil predložené dôkazy žalobcom, uviedol svoje právne posúdenie veci. Rozsudok vo veci samej a jeho dôvody v sebe subsumujú povinnosť súdu podľa § 181 ods. 2 CSP.

Ak dojednaná zmluvná pokuta plnila podľa žalobcu funkciu paušalizovanej náhrady škody, je potrebné uviesť, že žalobca netvrdil a nepreukázal podmienky zodpovednosti za škodu a že konaním žalovaného mu škoda vznikla.

8. Správnemu výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti zodpovedá aj správny výrok o trovách konania. Za daného stavu odvolací súd rozsudok v zamietavom výroku a súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

9. V odvolacom konaní žalobca nebol úspešný, nárok na náhradu trov odvolacieho konania mu preto nevznikol. Naopak fakticky plne úspešný bol žalovaný, ktorému vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že žalovanému žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nelogické, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.